

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλον του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δρχ. 3. Η αλληλία υποστηρίχθη τον παρά των υποκαρτωμένων επαγγελματιών. Παρακαλούμε όθεν τους αγαπητούς μας αναγνώστες όσους υποσέψη εις την αντίληψιν των τοιούτων τι, να μας το αναφέρουν άμεσα. (Εκ της Διευθύνσεως)

Η υπό των αναγνωστών μας αποστολεμένη συνεισφορά και η συνολικότητα υπό δικαιοσύνης κρίσεως εκ θαλασσών πέντε, δεν λησάναι υπό όπιν.

Άρτεμιδαν, Κασάλλαν. Όχι χρήσιμα. Πάντως οσς εύχαριστούμεν. Χ. Υ. Ζ. Ένταθα. Το διήγημα σας όχι επιτυχές. Υπόθεσις κοινή, πολύ «ωραία» γραμμήν. Διάθεσις Έλληνας διηγηματογράφος. Ι. Κ. Α. Μ. Πόλον. Εύχαριστούμεν. Όχι χρήσιμα. Τα «λέιστα» τα έχουν. Η ομορφόμορον. Ένταθα. Γνωστά τα άστέρια που σπειραται. Δ. Πνευματικόν. Πειραιά. Γιατί παρανομιώσι; Και τα τραγούδια του Κρυστάλλης εινε μισηθες των δημοτικών τραγουδιών. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως ο Κρυστάλλης δεν ήταν ποιητής. Δεν έγραψε δηλαδή «άντιγρφοη» για το δικό σας, άλλα μιμήτης. Παραλήθησθε ουκέντη την λέξη. Το νέο σας ποίημα όχι επιτυχημένο. Ντίκην. Περγαμόν. Το διήγημα σας άξιον εκτίμησις. Έχει άκροαυθεις και σε μερικά σημεία εινε κακά διατυπωμένο. Έπισης έχει άρκετα περιττά πράγματα, εινε φάρτον δηλαδή εντελώς περιττόν. Διηγήσαστέ το. Χ. Ε. Κ. Ένταθα. Το διήγημα σας όχι καλογραμμένο. Δείχνει γραμμικό πρόχειρο κι άπροεξο. Γιατί γράφετε τή θροσία «βίβλική»; Τί γάρι έχει με την Ι. Βίβλον; Για τα καλά σας λόγια θερμάς εύχαριστούμεν. Μίχ. Α. Λεξανδροσίδης. Ένταθα. Το ποίημα σας άνεπιτυχές εντελώς. Ε. Κατηγιώαννου. Ένταθα. Το ποίημα σας όχι καλό. Γ. Σαρρήν. Το ποίημα σας όχι επιτυχές. Δ. Μαγγιρών. Ένταθα. Το διήγημα σας όχι δημοσιεύσιμο. Δώσασθ διηγήσθε άρκετα καλά, με φυσικότητα. Φροντίστε λοιπόν να εγίνεσθε κέρσιος και το γραμμικό σας. Καί διαβάσθε πάντοτε Έλληνικά και ξένα διήγηματα. Θά κερδίσετε πολλά από τή μελέτη. Α. Λ. Α. ρ. Αλεξάνδρειαν. Καί τα περά και τα έμμετρα όχι τόσο καλά. Τα περά κάπως άνωτερα των έμμετρων, με όχι τέλεια. Τα έμμετρα πολύ κοινά, χωρίς πνοήν ποιητικόν. Α. Σοχλητής άποκλειστικώς στην πεσογραφία. Ποιός πετυχετέ κάτι με τον καρπό. Μ. Α. Ν. Άνθων. Ένταθα. Τα τραγούδια σας όχι επιτυχημένα. Γράφετε πιο λίγα και με περισσότερη προσοχή. Θά πετυχαίνετε τότε ίσως και θά δημοσιεύσαστε άφρατα λυρικά τραγούδια, εύθιμα και πεταγά. Μ. Κ. π. Πειραιά. Το τραγούδι σας όχι επιτυχές. Προσάλειον άπλάως. Για τα καλά σας λόγια οσς εύχαριστούμεν. Β. Κ. Α. Λ. Ξανθ. Ένταθα. Το ποίημα σας καλοστυχόν. Εκμάθησθ δηλαδή ένα άκομη βήμα έμπρός. Έξακολουθήστε λοιπόν κι ελίπετε. Σας το λέει αυτό με ειλκήρεια. Β. Θεοφίλων. Ένταθα. Άνεπιτυχόν. Τ. Α. Ν. Τ. Α. Ν. Οικονομίου. Οί στίχοι σας όχι καλοί. Α. Μυτιλητιανόν. Η μετάρσις σας όχι άπολύτως επιτυχής. Γράφετε πιο κερσάρ στο μέλλον. Γ. Α. Ν. Φερραίου. Όχι επιτυχόν. Α. Μ. Ίωαννίνα. Εύχαριστούμεν για τα καλά σας λόγια. Ρ. Α. Ν. Πειραιά. Όχι καλά γραμμένο το διήγημα σας. Η κήρταν Γεωργίου ομοίαν. Μακρίων (Μεσοστίας). Μας στέλνετε ένα ποίημα με τον τίτλο «Πάντα Μαζό σου» και μας γράφετε: «Γ. Α. Ν. ο. Χ. Α. Τ. Ρ. Ι. Τ. Η. Σ. Φ. Θ. Ι. Σ. Κ. Ι. Α. Β. Α. Τ. Ε. Τ. Ο. Α. Μ. Ι. Α. Κ. Ρ. Ο. Β. Α. Σ.». Δεν θέλω λοιπόν να οσς δυσφορήσαστε και το δημοσιεύσαστε. όσομύλλιστα πρόκειται περί παρακλήσεως άβήρσιου βοδόντος οδοκαχάς είνε τον τσόν, παρά το πικρόν «Εκείνη. Ίδού: "Όταν για πρώτη, στη ζωή σου, με πρωτοίδη, Σ' άγάμισα! Σ' άτόγησα!

Μά ή τήχη φωνάει σκληρά σ' έμάς τα δύο μικρά Μ' άρώσισες!... και μ' όριζες!... Έπιγες εις τα δονιά τα δύοσ της Βυτινας έχεις χριμό! μά δεν ξεχνώ!

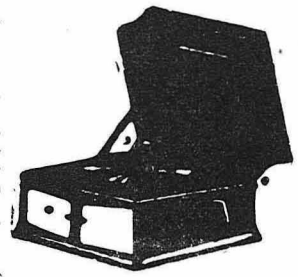
Μά μόνισον στο θάνατο να πας δεν θ' άσφαρισ μαζί σου θά ταρω!... Μα. Ρ., Θεσσαλονίκη. Το ποίημα σας «Π ε π ρ ο μ ε ν ο ν» και ύψος έχει και βάθος. Δεν μπορούσε ουκέντι παρά να το δημοσιεύσουμε, και ίδου αυτό: 'Απ' τή ζωή μου ήμωνα ως τώρ άηλιμισμένος γιαί ποτέ δεν ένοιωσα να ειν' έρωτευμένος. Μάτια μίχρι σήμερα προσάθησα ο δυστυχής για να μπόρωνα να αισθανθώ κείνον, που θά με έκανε να ειναι εύτυχής, άφού θά ένοιωθα πως άγαπό. Μά σήμερα σπράθηκα με μάτια βουρκωμένα γιαί άπ' τα δάκρυα τα πολλά ήσαν ξεραυνησμένα. 'Αγάθησα, Μ' άλλοιμονο! νοιώθω πως θύμα έπασα, άφού άπ' όσες γνώρισα που άειμουν τας δέκα, μιά να έρωτευθώ, δεν μπόρωνα. Κί' άξασα έρωτευθηκα μιά κοινή γυναίκα. Και τώρα, αλήθεια πές τε μου, ειναι εύτυχημένος ή πρέπει περισσότερο να ειν' άηλιμισμένος;

Θέλετε τώρα και την γνώμη μας άν πρέπη να ξαναγράψετε στίχους ή όχι; Σας την λέμε άν πάση ειλκήρεια, βέβαιον ότι δεν θά θυμώσετε, βέβαιον πως θά μας πιστέψετε. Μή ξαναγράψετε στίχους, άγαπητέ φίλε. Δεν επιτυγχάνετε καθόλου στην ποιησι. Άποχαρτεσαστε τας Μούσας, κατέθετε του Πηγάσου, άσπίστε σ' άλλους το βάρυ αυτε έργον... Σ' ετρώφω Φωτό του β.λ.ο.υ. Η δράσις του διηγηματος σας εκτίλισσεται μέλλ. καταπληκτική ταχίτητα, σάν να πρόκειται περί σεναρίου κινηματογραφικού έργου. Φαίνεται πως δεν έχετε καταλάβει άκόμα καλά τί εινε ένα διήγημα και γι αυτό οσς ουκέντιμω. πριν άποπειράθητε να ξαναγράψετε, να διαβάσετε. Μ. Παγούλας τ.ν. Αργυρούλον (Κεραλαίνας). Άρκετα χαριτωμένες κι έδωτες ή περισσότερες από τις άπαντησεις σας. Θ. Θεοδώροπουλου. Ένταθα. Μπορεί να έχετε περιφιλον ταλέντο... βαρυντόν, άλλα πρωτίσως άγνοείτε όλους τους στοιχειώδεις έθους της στιχογραφικής, όπως φαίνεται από το ποίημα σας το «Πάλανον». Όλοι οι στίχοι σας κακά διακοσμημένοι του λαϊκούσιν. Περιοριστέ λοιπόν να τραγουδέτε άφρατα τα τραγούδια των άλλων, άλλα, προς Θεού! μη γράφετε δικά σας. Η. Μ. ο.ν. Κούλλ. Το γραμμόγραμμα σας άρκετά συμπαθητικό σε μερικά μέρη. Άλλα εινε πολύ κοινό, όπως εινε όλα τα λογοτεχνικά στίχοι του είδους, σταν δεν γράφονται από βόκλιμος συγγραφείς, ήτοι από το ποιητικόν σας άρκετα καλά, μόνοντι ή θέσα του κωπας κοινή. Το δημοσιεύσιμω είνε:

Τή Αίμνη ην ηλιένεις την άπόσχη δεν ξερείς τα νερά της τι σικλάων λαιμς, μοσρεί, άποσχηγα θεριά, στο σκοτεινο βυθό της να φαολιάζου...

Το γραμμοφόνον κατήνητον το αγαπητότερον μέσον εκλαϊκεύσεως της μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπίτι δεν εινε τέλειον. Όλοι, νέοι και γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αυτό ή νεότης έχει στη διάθεσι της τις πιο φημισμένες όρχηστρες του κόσμου, που παίξουν τους τελευταίους χορούς της εποχής. Χάρη σ' αυτό οι γέροι ξαναζούν την εύτυχημένη ζωή των νεώτων των, άκούοντες τις άρκεσιότερες καντάδες που τραγουδούσαν στις ειλκεντές των. Άλλά δια να άπολαύσθον κανεις το γραμμόφωνον πρέπει να έχη ένα όργανον με τις τελευταίως τελειοποιησές. Τέ γραμμοφώνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εινε το μοναδικόν όργανον που συγκεντρώνει τα χριματατά αυτά:

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις με μηνιαίας δόσεις παρά τή: ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε. ΑΘΗΝΑΙ: Στεκό 'Αρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνος 48 ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 84

Ότε το δέντρο της τε ψηλό, (το λυγροσώκιμο, που τα κλαδιά του άπλώνει (στον αέρα) δεν ξερείς άν σαρκά μυστικό τ' όργουθάνει αέρα με τή γούρα... Και μη φθονείς την όμη τή (χαρσυνήν) δεν ξερείς άν το γέλιο κούβει (δάκρυ κ' άν πίσω άπ' τή γαλήνη (που θωρείς είν' έτοιμη μιά πόρτα να ξεσπάσθ... Ε. Καραθέτην. Πειραιά. Το διήγημα σας άνεπιτυχές. Έμ. μ. αν. Α. Τοσκαμην. Πειραιά. Το ποίημα σας, παρ' όλας τας διορθώσεις που έκανετε, έμωσει να μην εινε δημοσιεύσιμον. Γι' αυτό, στείλετε μας κανέον άλλο. Κ. Θεοδωροσίου, Θεσσαλονίκη. Εύχαριστούμεν για τα άνεκδοτα του Κερατίνου και τα δημοσιεύσαστε: "Όταν ο Αίαςος έζητήσθ από τους πενήθεις της Ζακύνθου να τον κάμουν ένα χροσό στεφανίον και να του το προσφέρουν εις ένδοξην τιμήσ, ο Κερατινός τον σατύρισε διά των έξής στίχων: Στοι Φουριόσ την ομόμηνην (αήνην) περιπατώντας ή μοήλιμα μονάχη μελέτα στίχους—στίχημα και στέφανον στο χριζ χριμει γηνομένη από τόσα μοήλιμα ποιήτων μείνει στον εζάσιμ τή (γλή). "Όταν κάσιτε πάλιν οι θαμύνοι της Δόσχης «Ζάκυνθος» άπεφάσαν να μη καλημερίσουν τον Κερατινόν, όσαι θά έμωαινε στη Δόσχη, αυτός πήρε μιά καρφέλα, ανέθηκε άπάνω και κιντώοντας τους τοίχους της Δόσχης, ειπε: Άλλη φορά ήμωνα και σού Καζόμα ξασουμένη τώρα έγινες ένα μαντρί που κάθε ζω μωλίνει!...